

[K. Pedersen.]

tiltræde Sogneraadforeningernes Opfattelse: at der tiltrænges en Begrænsning af de Tilfælde, hvor Udgifterne til Forsørgelse af trængende skal udredes af den retlige Opholdskommune. Den foreslaaede Ændring af § 60 udvider den retlige Opholdskommunes Forpligtelser, og jeg anser en Forskydning i denne Retning for uheldig.

Den Ændring i Forsorgsloven, som jeg maatte anse for mest paakrævet, var en Ændring af Refusionsordningen, men dette Spørgsmaal er jo nu gledet over til Udligningsforslaget, som vi lige har behandlet, dog uden at der for saa vidt er sket nogen Ændring paa det Omraade.

I øvrigt skal jeg henvise til vort Ændringsforslag i det andet høje Ting, som skærpede Reglerne for Personer, der modtager Hjælp i Henhold til § 305, og vort Ændringsforslag til Forsorgslovens § 297, der tilsigtede at fastlægge en Ramme for Tildeling af Kommnehjælp, hvorefter det skulde iagttages, at Indkomst og Hjælp tilsammen i et Aar ikke overskrider den Grænse, der er fastsat for Fritagelse for Ansættelse til Statskat.

Man har fra Regeringspartiernes Side ikke ment at kunne tiltræde de af os fremsatte Synspunkter, og vi kan derfor ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men ved dets endelige Behandling her i Tinget vil jeg anbefale at stemme imod.

C. J. F. Sven: Det er i og for sig ikke unaturligt, at et saa omfattende Lovarbejde som Socialloven, naar der var gaaet en vis Tid, nødvendiggjorde Rettelser og Suppleringer, og med dette for Øje blev der jo ogsaa for nogen Tid siden nedsat en Kommission eller et Udvalg. Efter at Socialloven har virket i denne Tid, og ikke mindst efter at det har vist sig nødvendigt at udstede en lang Række Cirkulærer — jeg ved ikke, hvor mange Cirkulærer der i alt er udstedt for at forklare enkelte Punkter i Socialloven —, skulde man tro, at der, naar man nu endelig skulde til at røre ved Socialloven, maatte være Trang til en Række Ændringer; men man bliver noget skuffet, naar man saa ser, at alt, hvad der er kommet ud af det, er det Forslag, der foreligger til Behandling. Man mindes den gamle Fabel om Bjerget, der skulde føde, og Re-

sultatet blev en Mus. Det er noget lignende her. Det er ganske vist den 1. April i Dag, men jeg gaar alligevel ud fra, at Lovforslaget ikke er at betragte som en Aprilspøg.

I øvrigt er der det at sige, at Lovforslaget i sig indeholder baade noget godt og noget, som vi maa finde mindre godt. Ændringerne angaaende Børneværnsudvalget, dets Opbygning og Arbejde er der formentlig ingen, der kan have noget imod. I denne Forbindelse maa jeg for Resten gøre en Rettelse til, hvad jeg før sagde, at Lovforslaget ikke er omfattende, for dets § 27 indeholder Forslag om, saa vidt jeg har kunnet regne ud, ikke mindre end 103 Ændringer i den gældende Sociallov. Ganske vist gaar disse 103 Ændringer kun ud paa, at der i Stedet for det sociale Udvalg skal staa Børneværnsudvalg. Det er altsaa mere Kvantiteten end Kvaliteten, der befører til at sige, at det er omfattende Ændringer, der herved vil ske i Socialloven.

Foruden det gode, der findes i Lovforslaget, vedrørende Børneværnsudvalget, er der paa et Par andre Punkter Ting, som man i bedste Fald staar uforstaaende over for. Man staar saaledes uforstaaende over for, at det skulde være nødvendigt at ændre de Bestemmelser, der indeholdes i Sociallovens § 305 og følgende Paragraffer om Fortabelse af Valgret og Valgbarhed. Det maa dog vel være saadan, at man, naar man vil foretage Ændringer, paaviser med virkelige Argumenter, at det vilde have sin Betydning at foretage Ændringer paa disse Punkter. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Josiasen) sagde før, at det var nogle udmærkede Bestemmelser, for de kunde styrke Selvopholdelsesdriften hos Folk, der var kommet ind under de nævnte Paragraffer. Det ærede Medlem anførte selv meget loyalt, at der bl. a. er Tale om, at hvis en understøttet svigagtigt har oppebaaret mere, end vedkommende havde Ret til, skal han efter Sociallovens nugældende Bestemmelser i en vis Tid miste sin Valgret og Valgbarhed. Nu skal det være saadan, at man kan lempe herpaa paa den Maade, at Kommunalbestyrelsen, uanset at der er begaaet Svig, kan indskrænke denne Karenstid, eller hvad man vil kalde det, meget væsentligt. Saa siger jeg: der maa anføres Argumenter for en saadan Ændring. Det